

Nieuwsbrief no. 47

Hotel-café-winkel
Familie van de Ven.

Pag. 1

Van Rijkevoort naar
De Rips.

Pag. 2 - 3

Start van het bedrijf.

Pag. 4 – 6

Uitbreiding bedrijf en
inwonende familie.

Pag. 7

Uitbreidingen aan het
pand.

Pag. 8 – 10

Werk en ontspanning

Pag. 11 – 12

Bouwtekening
timmerwerkplaats.

Pag. 12

Leven tijdens de 2^e
Wereldoorlog in De
Rips.

Pag. 13 – 19

Grote veranderingen
na de oorlog.

Pag. 20 - 22

Verkoop maalderij.

Pag. 23 – 24

Verkoop bakkerij
winkel

Pag. 25 – 27

Overname hotel-café.

Pag. 27 - 29

Laatste jaren Door van
de Ven-Reijnen.

Pag. 29 – 30

Verkoop hotel-café.

Pag. 31 - 34

Afbraak hotel-café.

Pag. 35 - 38

D'N BLIKKEN EMMER

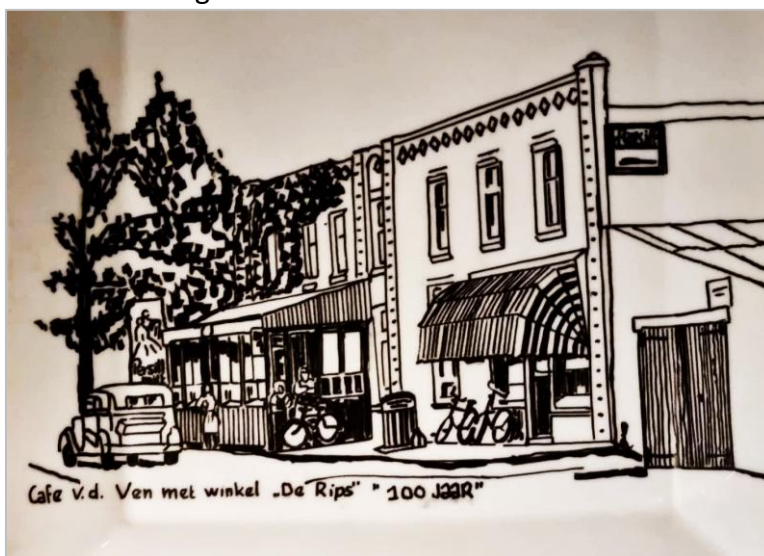
HEEMKUNDEKRING DE RIPS

Hotel-café-bakkerij/winkel en maalderij Van de Ven.

In 1923 bouwde het echtpaar Martinus en Theodora Anna van de Ven-Reijnen in De Rips het hotel-café-bakkerij en levensmiddelenwinkel Van de Ven. Jarenlang waren het café en de winkel aan de Ripsestraat 3 een ontmoetingsplaats voor de inwoners van het dorp. In 1934 begon zoon Jas hier een bedrijf in opslag en verkoop van meel. Later kwam er nog een maalderij en verkoop van brandstoffen bij.

In 1949 werden de maalderij en de brandstoffenhandel verkocht aan de familie Gerrits. Enkele jaren later, 1952, werden de winkel en bakkerij verkocht aan de familie Stevens. En in 1956 werd het hotel-café complex verkocht aan Van Dijk's Limonades te Helmond. Die het vervolgens aan de horecaondernemer Willem van Dijk uit Helmond verpachte. Het bleef een plek waar Ripse mensen bij vele gelegenheden bij elkaar kwamen. Voor passanten en vertegenwoordigers was het een vermaarde gelegenheid om iets te eten vooral jachtschotels na de jachtpartijen waren heel bekend.

Na de verharding van de Middenpeelweg in 1955 gebeurde op het kruispunt vele (dodelijke) ongelukken. Ondanks meerdere wijzigingen van dit kruispunt werd het niet veiliger. Daarom besloot de provincie om dit gebouw in 1973 aan te kopen en te slopen. Desondanks werd dit kruispunt niet veiliger. Dit kwam pas met de aanleg van een rotonde in 1999.

▲ Een pentekening gemaakt van Hotel-café Van de Ven ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van De Rips. Bron: Onbekend.

Van Rijkevoort naar De Rips¹

Op 23 november 1908 trouwden voor de wet Martinus (Tien) van de Ven, 1884-01-26 Rijkevoort, en Theodora Anna (Door) Reijnen, 1880-10-28 Beers, in Beugen. Pastoor Bijnen trouwde hen op dinsdag 24 november 1908 in de kerk van Rijkevoort. Ze bleven in Rijkevoort wonen en werden hun eerste zeven kinderen geboren, Jo 1909, Jas 1911, Piet 1913, in 1915 een doodgeboren zoon Noud 1917, Zus 1919 en Frans 1921. Eind 1922 wilden ze in De Rips met een hotel, café, winkel en bakkerij beginnen. Tien en Door verkochten op 8 februari 1923 hun woning.

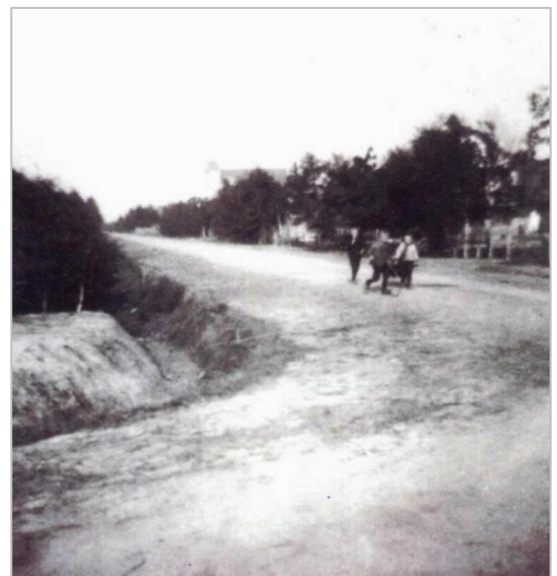

▲ *V.l.n.r.: Noud; Door van de Ven-Reijnen; op schoot Frans; Jo; Jas; Piet; Tien van de Ven; Zus.*

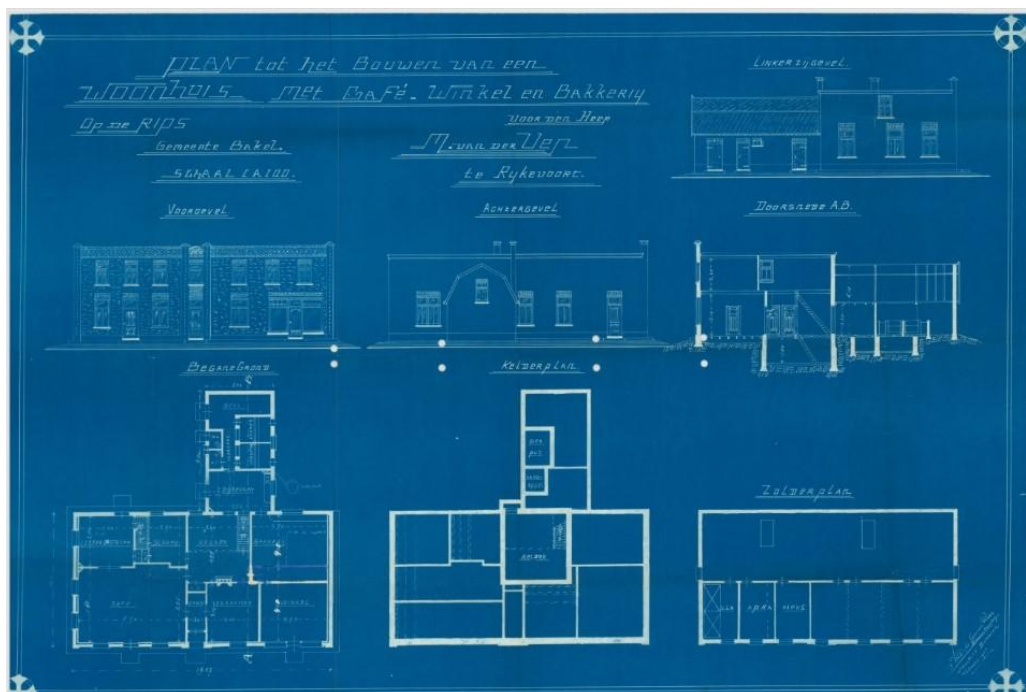
In De Rips kochten Tien en Door aan het toenmalige kruispunt Middenpeelweg en Ripsestraat een strategisch gelegen perceel van ongeveer 50 are van Bernardus Verkuijl, burgemeester van Boxmeer.

► *Links het nog onbebouwde kruispunt in 1922. Op de achtergrond is de toren zichtbaar van de kerk H. Margaretha Maria Alacoque, Ripsestraat 22, De Rips. Bron: D'n Blikken Emmer R-00018.*

Ze lieten een bouwtekening voor een woonhuis met café, winkel en bakkerij maken door bouwkundige Adrianus de Leeuw-Perre uit Boxmeer. De bouwaanvraag werd ingediend op 13 februari 1923.

¹ De basis voor deze nieuwsbrief zijn de genealogische bronnen verzameld en beschreven door Edwin van de Ven.

▲ Blauwdruk woonhuis, café, winkel en bakkerij. Bouwkundige: Adrianus de Leeuw-Perre, Boxmeer. Perre was de achternaam van Adrianus' echtgenote. Bron: Archief Gemert Bakel, AB.002/126.

Aanbesteding.

Zaterdag 17 Februari 1923
des namiddags om 3 uur zal worden
aanbesteed
op een terrein nabij de nieuw
gebouwde kerk in DE RIPS
Gemeente Bakel:

**Het bouwen van een
Woonhuis met Café,
Winkel en Bakkerij**

voor rekening van den heer M.
VAN DER VEN te Rijkevoort.
Aanwijzing op het terrein één
uur vóór de besteding.

Bestek en teekening verkrijgbaar
vanaf Maandag 12 Februari a
f 3.— per stel, franco per post
f 3.15, bij den heer ADR. DE
LEEUEW—PERRE. Bouwkundige,
Steenstraat 28 Boxmeer, waar
ook nadere inlichtingen te beko-
men zijn.

◀ Bericht van aanbesteding op 17 februari 1923. De achternaam Van de Ven is abusievelijk gespeld als Van der Ven, net als in de bouwaanvraag. De Zuid-Willemsvaart, 3 februari 1923.

► Op 19 februari 1923 stond de uitslag van de aanbesteding in de Zuid-Willemsvaart waarbij de bouw werd gegund aan de laagste inschrijvers Kruuzen & Abels uit Oploo. Op 13 maart begonnen zij met de bouw.

RIPS-BAKEL. L.J. Zaterdag had alhier in de Bijzondere Lagere School de aanbesteding plaats van een café met winkel en bakkerij voor den heer M. J. v. d. Ven uit Rijkevoort, te bouwen op de Rips.

Ingeschreven werd als volgt:

Kruuzen & Abels, Oploo	f 8888.88
Fleuren, Beugen	— 9209.—
Peters & v. d. Sterren, Boxmeer	— 9522.—
Jac. van Oss, Sambeek	— 9538.—
Gebrs. Waals, Asten	— 9600.—
L. v. Stiphout, Handel,	— 9720.—
Arts, Wanrooi	— 9999.—
Rooyackers, Helmond	— 10585.12
W. Strijbosch, Aarle-Rixtel	— 10630.—
H. Hanszen, Deurne	— 10687.—
Jos. v. d. Mortel, Deurne	— 13660.—

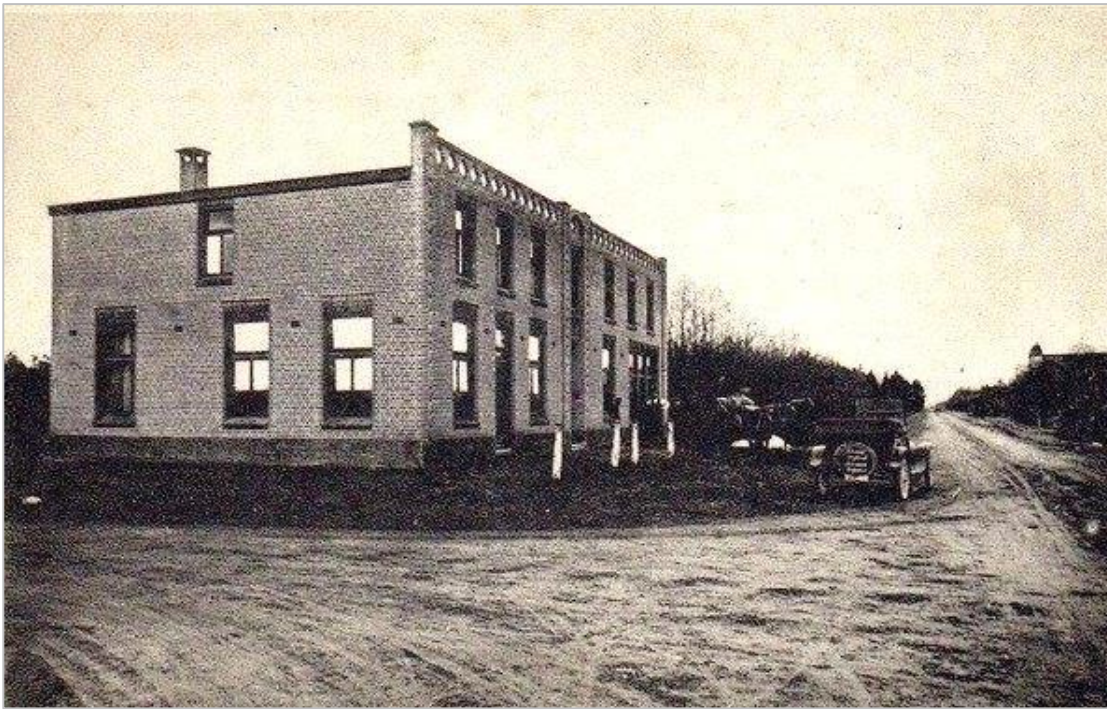
Gunning volgens bestek.

Start van hotel, café, winkel en bakkerij

Begin juni 1923 was het gebouw voltooid en begonnen Tien, Door en vijf kinderen aan hun avontuur in De Rips. De oudste 13-jarige zoon Jo zat op het kleinseminarie in Maastricht. Snel na de start werd op 12 juni dochter Nellie in De Rips geboren. Enkele dagen later werd op 15 juni het gezin ingeschreven bij de gemeente Bakel en Milheeze. De 10 jaar jongere broer van Tien, de 28-jarige Rein van de Ven, kwam als kostganger mee naar De Rips. Familie Van de Ven werd in de eerste jaren bijgestaan door dienstbodes² o. a. uit De Rips, omliggende gemeenten en Duitsland.

► *Berichtje dat het café met winkel en bakkerij een paar weken geleden was geopend. De Zuid-Willemsvaart, 28 juni 1923.*

DE RIPS. Het nieuwe café met winkel en bakkerij van den heer v. d. Ven, dat een paar weken geleden geopend is, blijkt in een ware behoefte te voorzien, zoowel voor de bewoners der Rips als voor de vele vreemdelingen, die des Zondags deze fraaie strek bezoeken.

▲ *Briefkaart met het woonhuis, café, levensmiddelenwinkel en bakkerij Van de Ven op het kruispunt in De Rips, 1923³. Op de achtergrond de toren van de kerk H. Margaretha Maria Alacoque. Bron: Familie Cornelissen.*

Tien nam het café ter hand en Door runde de winkel in levensmiddelen en de bakkerij. Grad Kaal uit Sint Anthonis de bakker. De 12-jarige zoon Jas werd zijn bakkersknecht. De bakoven werd gestookt met dennenhout of mutserds (takkenbossen) uit de bossen van De Rips. Toen Piet en Jas wat ouder waren, gingen ze vaak samen

² Huberta Derks, Uedem Duitsland, 1923-05-10 tot 1924-03-31, Johanna Elisabeth Lammers, Günnigfeld, Duitsland, 1924 – 1927? Haar familie woonde aan de Jan Berendweg 2. Buurmeisje Johanna Baggersmans, 1927-05-10 - 1928-05-15. Wilhelmine Adriana Janssen, Oberhausen, Duitsland, 1928-08-10 - 1929-05-24. Wilhelmina van Berkel, Uden, 1929-02-7 - 1929-08-07. Dienstknecht Arnoldus Hermens, Bergen LB, 1929-12-27 - 1933-02-20.

³ De afmetingen van het pand waren 19,07m x 10,11m x 6,0m (l x b x h). De achterbouw was 9,0m x 5,0m

de bossen in om hout te kappen. Voor de verlichting in het café werd carbidgaslicht gebruikt. (De Rips werd pas in 1939 aangesloten op elektriciteit.)

Van de Ven bracht de levensmiddelen en het eigen gebakken brood ook rond. Het bezorgen van de grutterswaren ging met paard en kar met hierover een huif. Bert van Vonderen vertelde dat het paard van zijn vader Harrie was. Als de rondgang klaar was, werd het paard uitgespannen. De voerman gaf het paard een klap op de kont en dan wist het paard zijn weg, 800 meter verderop, alleen terug te vinden naar de stal.

Later hadden Tien en Door een eigen paard om de boodschappen mee rond te brengen. Hun witte paardje stond in een weijde achter het hotel dat grensde aan de wei van de familie Drenth die in Boxmeer een afgekeurde hengst had gekocht. De paarden waren geen vrienden en soms stonden ze elkaar in de weg. De 'hit' van Van de Ven kreeg dan een ferme beet van de hengst.

▲ *Met paard en huifkar bracht men de kruidenierswaren en het brood rond. Bron: Provinciale Drentsche en Asser courant, 3 oktober 1940.*

In die tijd was er ook behoefte aan ontspanning en daarin kon het café goed voorzien zoals een barakconcours.

► *Een barakconcours in café Van de Ven. De Zuid-Willemsvaart 30 januari 1924.*

DE RIPS. Alhier is in 't café M. v. d. Ven een barakconcours geopend, waaraan een heerenrijwiël, een reguleurklok, benevens verschillende andere fraaie prijzen voor de winnaars disponibel gesteld zijn. Stellig zal deze wedstrijd heel wat volk naar de Rips trekken.

In de lommerrijke omgeving van De Rips was behoefte aan overnachtingen. Tien en Door vroegen daarom acht maanden na de opening een vergunning aan voor het houden van logement. De eigenaren hadden hiermee rekening gehouden, want de architect had een gastenkamer getekend op de begane grond links achter het café.

(Zie de blauwdruk op pag. 3) Voor het houden van een logement moest wel een vergunning worden aangevraagd.

DE RIPS. Door den caféhouder v. d. Ven alhier is vergunning aangevraagd voor het houden van logement en voor den verkoop van sterken drank.

◀ Bericht in De Zuid-Willemsvaart 20 februari 1924.

In het krantenberichtje van 20 februari stond dat Tien óók vergunning had aangevraagd voor 'den verkoop van sterken drank'. Tien stuurde onmiddellijk een rectificatie naar de krant waarin hij op wrevelige toon schreef dat hij wel een vergunning voor logement had aangevraagd doch NIET voor den verkoop van sterken drank.

► Bericht in De Zuid-Willemsvaart van 22 februari 1924.

De Rips, 21 Febr. 1924.
Mijnheer de Redacteur,
Gelieve onderstaande s. v. p. in Uw e. k. nummer op te nemen:
Gelezen het plaatselijk bericht van „De Rips” voorkomende in uw nummer van 20 dezer diene, dat Caféhouder v. d. Ven, De Rips, wel aangevraagd heeft „vergunning voor logement” doch NIET voor den verkoop van sterken drank.
De correspondent gelieve bij het opgeven van berichten juistere informaties te nemen, alvorens dergelijke onwaarheden te plaatsen.
U mijnheer de Redacteur dankend voor de genoten plaatsruimte, teekent
Caféhouder v. d. Ven.

Mogelijk gealarmeerd door het krantenbericht van 22 februari kwam de politie op zondag 24 februari een kijkje nemen in het café Van de Ven. Ze oordeelden dat Tien in overtreding was met de Drankwet en deelden hem een bekeuring uit.

DE RIPS. Door de marechaussee, Rijks- en Gemeentepolitie werd l.l. Zondag de caféhouder v. d. Ven alhier bekeurd wegens overtreding der drankwet en procesverbaal opgemaakt.

◀ Bericht dat Van de Ven de drankwet had overtreden. De Zuid-Willemsvaart 28 februari 1924.

Tien vroeg alsnog een vergunning aan voor de verkoop van sterke drank. En op 10 juni 1924 werd door de Gemeenteraad Bakel & Milheeze een drankvergunning verleend.

► Bericht in Eindhovens Dagblad, 12 juni 1924.

BAKEL. In de eergisteren gehouden vergadering van den Gemeenteraad werd de Gemeenterekening over 1923 ingediend, welke 14 dagen voor eenieder op het Raadhuis ter inzage ligt. Voor de controle wordt de zelfde commissie benoemd als verleden jaar.
Het ontwerp-besluit tot verkoop van grond voor 3 boerderijen in den Jodenpeel en Kruisberg wordt aangenomen. Voor eventueel te nemen hypotheek wordt 5% rente berekend.
Aan M. v. d. Ven op de Rips wordt eene drankvergunning verleend.

Uitbreiding van activiteiten

Het pand van Tien en Door was een ontmoetingsplaats waar dorpingen een drankje dronken, vergaderden, en hun boodschappen deden. Bezoekers uit de streek dronken er koffie en nuttigden vaak een broodje. In de hotelkamer achter het café en in de kamers boven hadden kostgangers, dienstboden, werknemers van de Heidemij, jagers, familieleden en reizigers en bezoekers van de streek. Naast het uitbreiden met een hotelkamer in 1924 begon Door ook met de verkoop van kleingood en textiel.

Verder werd in 1926 de publieke telefooncentrale van De Rips in een met glas afgeschermd ruimte in het café geïnstalleerd. Door moest vanaf dat moment regelmatig 's nachts uit bed als er werd aangeklopt om te mogen bellen voor een noodgeval, zoals een bevalling. Bij familie Van de Ven werd de jongste dochter Toos nog geboren op 16 april 1926.

Per 1 januari 1927 kwam er een busdienst Boxmeer - Helmond die vier dagen per week twee keer per dag reed. Voor de deur van het pand kwam een halteplaats van de busdienst. Later werd tegen de voorgevel van het pand een houten bushok geplaatst.

◀ *Voor het pand kwam de bushalte voor het streekvervoer. Bron: Ansichtkaart.*

In hetzelfde jaar 1927 werd de telefooncentrale uitgebreid met een telegraafdienst. Het bovengrondse netwerk liep via Ripsestraat, Bunthorst naar Elsendorp en Gemert. Vanaf de oprichting in 1934 voerde Toneelvereniging Kunst en Vriendschap uit De Rips jaarlijks een toneelspel op bij Tien en Door. Omdat De Rips pas in 1948 een eigen fanfare kreeg, gaf de fanfare uit Milheeze er elk jaar een muziekconcert.

Inwonende en deels meehelpende familieleden

Rein van de Ven, de jongste broer van Tien, woonde als kostganger sinds 1909 bij de familie. Na enkele jaren in De Rips gewoond te hebben, werd hij vertegenwoordiger van het sigarenmerk Elisabeth Bas. Hij verhuisde op 12 januari 1929 naar Boxtel. Ook andere familieleden kregen een gastvrije plek in het grote gebouw. Zo kwam op 22 januari 1925 de 40-jarige halfbroer van Door, Marinus Adrianus Hermens inwonen. En op 3 mei 1928 kwam vanuit Maastricht de oudste zoon Jo naar De Rips, samen met een neefje van Door, Arnoldus Adrianus Petrus Hermens. Arnoldus was wees en enig kind van de overleden halfbroer van Door, Johannes Theodorus Hermens. Zeven weken later verhuisde hij samen met zijn oom Marinus Hermens naar Sambeek. Anderhalf jaar later keerde Arnoldus terug om ruim drie jaar lang dienstknecht te worden bij Tien en Door. Vanuit Boxmeer kwam op 20 december 1929 de 17-jarige stiefdochter Maria Antonia van de Ven bij de familie inwonen. Na enkele jaren vertrok ze op 10 september 1932 naar Cuijk.

► *Rein van de Ven.*

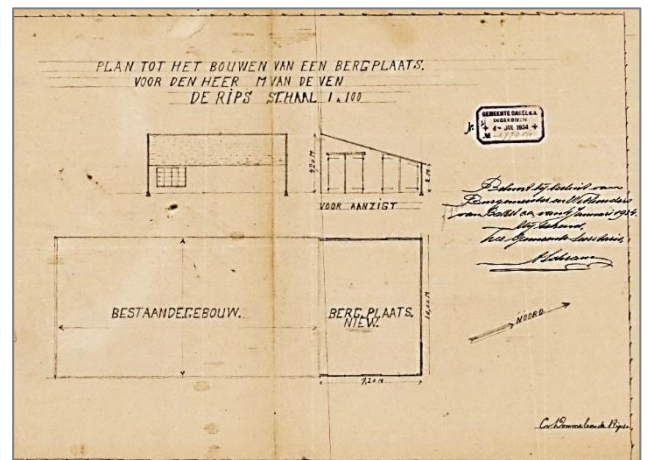
▲ Foto gemaakt ter gelegenheid van het 25-jarig huwelijk op 24 november 1933. Staand v.l.n.r.: Piet; Jo; Nellie; Zus; Toos; Jas; Noud; Frans. Zittend Tien en Door van de Ven-Reijnen. Op de plaquette aan de muur: 'TELEGRAAF EN TELEFOONSTATION'.

Vijf uitbreidingen aan en om het pand

Eind jaren twintig stopte Grad Kaal met brood bakken en werd expediteur in Sint Anthonis. Jas nam daarop zijn bakkersactiviteiten over. Maar Jas zijn belangstelling lag niet zo in het bakkersvak en hij was er niet in opgeleid. Jas deed het bakkerswerk als iemand dit later zou overnemen. Jas wilde een meelhandel beginnen. Daarom vroeg vader Tien eind 1933 aan timmerman Coos van Dommelen om een bergplaats te tekenen. Coos die schuin tegenover hen was komen wonen op Ripsestraat 14 ontwierp een opslag van 7,2m x 10,0m tegen de zijgevel van de winkel en bakkerij. De bergplaats liep schuin naar beneden en het dak liep van 4,2m naar 2,0m.

Op 4 januari 1934 kreeg Tien van de gemeente Bakel en Milheeze vergunning voor de aanbouw. Het gebouw bestond uit een stenen gedeelte waar de levensmiddelen voor de winkel werden bewaard. Hier stond ook de huifkar waarmee deze werden bezorgd. Het houten gedeelte diende als opslag voor de bakkerij. Een deel van deze ruimte werd gebruikt voor de meelhandel die de 22-jarige Jas begon.

► Bouwtekening bergplaats, ontwerp: Coos van Dommelen, De Rips. Bron: gemeentearchief Gemert-Bakel, AB.002/405.

Tweeëneenhalf jaar later wilde Jas, mengvoeders gaan malen. Hij vroeg op 21 juli 1936 een vergunning aan voor de bouw van een pakhuis met machinekamer. De afmeting van het pakhuis was 20,0m x 10,0m x 5,0m en de machinekamer 7,0m x 4,0m. Het pakhuis lag ruim een meter boven het maaiveld en de machinekamer 0,3m. Zo konden de boerenkarren gemakkelijk worden geladen. Op 24 juli 1936 verleende de gemeente Bakel de vergunning aan Jas, mits er 16 meter uit de as van de Burg. Wijtvlietlaan zou worden gebouwd.

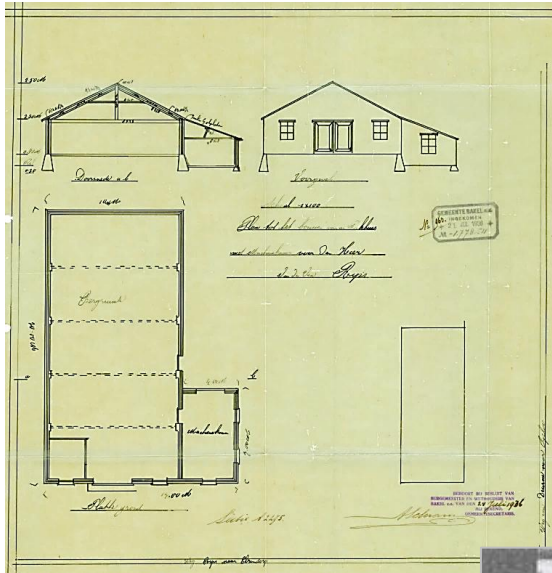
De maalderij van Jas verrees achter het pand van Tien en Door. In de machinekamer stond een generator waarmee Jas stroom draaide tot er in 1939 elektriciteit kwam in De Rips. Piet Beckers uit De Rips kwam in 1937 als knecht bij Jas in dienst.

Piet hielp al vanaf de lagere school, in 1927, mee in de bakkerij. Hij ging bij Jo van Brussel in Gemert werken om het vak te leren. Om zich verder in het banketbakken te bekwamen ging Piet na het werk, in Boxmeer en later Helmond naar de avondschoon. Naderhand ging hij in de kost bij een bakker in Aarle-Rixtel. Hier werkte hij voornamelijk als banketbakker.⁴ Bij de start Jas' maalderij in 1936 keerde Piet terug naar huis om bakker te worden.

▲ Foto uit 1936 met het hotel, café, winkel, bakkerij, woonhuis en bergplaats. In de deuropening van het bushok staat Tien. In de andere deur staat vermoedelijk Door. Voor het bushok staat de taxi van Dirk Hornstra. Dirk verbleef vanaf medio 1933 in het hotel. Boven en achter het café was het hotel, boven de winkel en de bakkerij het woonhuis. Bron: Ansichtkaart.

⁴ Bron: De Korhoen, weekblad voor de gemeente Bakel en Milheeze. Interview met Piet en Griet van de Ven-Kastelijn n.a.v. hun 50-jarig huwelijksfeest op 15 september 1999.

◀ **Bouwtekening pakhuis met machinekamer.** Bron: Gemeentearchief Gemert-Bakel, AB.002/565.

► Een foto uit 1936 met in de deuropening van de meelopslag Tien. Rechts op de grond ligt zoon Piet, links onbekend. Ook de man op de kratten is niet met zekerheid te identificeren.

Staat ter DEKING De zware Belgische Hengst Mordicus van Luur K 1537 aangekocht door Frans Donkers Stalling bij M. v.d. Elzen Kromstr. Gemert Komt op alle onliggende plaatsen Altijd te bereiken per Telefoon 29 - Gemert RECTIFICATIE: Advertentie Rongen, De Rips moet zijn RONGEN, MILHEEZE	G. v. d. Louw-Bullens Dames- en Heeren- kapsalon Telf 75. Nieuwstraat, Gemert Door vakkundige behandeling zijn wij voor U Het aangewezen adres <table border="0"> <tr> <td>Reizen</td> <td>Reizen</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Voor goedkope en comfortabele REIZEN het beste adres</td> </tr> </table> J. de Wit. Handel A. v. d. Ven De Rips Graan, Kunstmest, & Brandstoffenhandel. Speciaal adres voor prima mengvoeders	Reizen	Reizen	Voor goedkope en comfortabele REIZEN het beste adres	
Reizen	Reizen				
Voor goedkope en comfortabele REIZEN het beste adres					

◀ **Naast het malen van graan en mengvoeders, verkocht Jas ook kunstmest en brandstoffen. Denk bij brandstoffen aan kolen, briketten en turf. Deze advertentie stond in het programmaboekje van het 'Openluchtspeel Guzmans Zonen' Toneelvereniging Kunst en Vriendschap 1936.**

Werken en ontspanning voor kinderen Van de Ven.

De oudste zoon Jo kwam na de middelbare school naar De Rips en werd gemeenteambtenaar in Boekel. Later werkte hij bij de gemeente Eindhoven en hij verhuisde ook naar deze plaats. De andere kinderen Van de Ven hielpen al op jonge leeftijd mee in het bedrijf, zoals Jas die werkte in de bakkerij en andere taken verrichtte. De derde zoon Piet hielp op 13-jarige leeftijd ook mee in de bakkerij. De jongere zonen Noud en Frans verrichtten hand-en-span diensten. Volgens Theo Verstraten uit De Rips hielpen Zus en Toos vooral mee in de winkel. Buurjongen Ben Beckers wist dat Zus ook de telefooncentrale en de telegraafdienst bediende. Toos hielp ook wel eens in het café. Ze had niet veel op met de stamgasten die na de mis een borreltje dronken en bleven zitten. Toos werkte ook in de telefooncentrale en bezorgde brood in De Rips. Op het bidprentje van tweede dochter Nellie lezen we: *“Er moest hard worden gewerkt om in de zaak alles te runnen en de meeste kinderen werden na hun schooltijd belast met een eigen taak zoals Nellie en Toos die dagelijks alle bedden opmaakten.*

Naast werken was er ook tijd voor ontspanning. Toen in 1934 pastoor Smeets werd aangesteld nam hij direct actie om de oude noodkerk om te bouwen tot een patronaat. Jongens kwamen hier samen voor allerlei activiteiten. Leden van deze patronaatsjongens hadden het idee opgevat om een voetbalclub op te richten. Begin maart 1936 werd voetbalclub De Peelboys opgericht. Op het Ripse evenemententerrein werd meteen de eerste vriendschappelijke wedstrijd gespeeld tegen de voetbalclub van Milheeze.

► Een van de eerste foto's van de voetbalclub. Staand v.l.n.r.: Mies van Bakel; Noud van de Ven; Grad Beckers; Frans van de Ven; Jan van den Broek. Midden v.l.n.r.: Piet Verschuren; Piet van de Ven; Harry Rijnen uit Gemert. Onder v.l.n.r.: Toon Beckers; Tilman (Maan) Joosten; Harrie van den Broek uit Milheeze. Bron: D'n Blikken Emmer BE-00559.

Daarna volgden meer vriendschappelijke wedstrijden. Een jaar later werd in februari 1937 officieel de voetbalclub opgericht onder de naam R.K. Voetbalvereniging De Rips. De voorzitter werd Driek van Deursen. Het bestuur bestond verder uit Jas en Piet van de Ven, Jan Verschuren en Jeu Joosten.⁵ In het najaar van 1937 gingen ze in competitieverband spelen in de kring Maasbuurt. Ze speelden in de derde klasse G. Piet, Noud en Frans van de Ven speelden in het eerste elftal.

⁵ Bericht in De Zuid-Willemsvaart 1 september 1937.

DE RIPS.

— Dinsdag hadden hier de jaarlijksche Vastenavondspelen plaats. Aanvankelijk dreigde deze dag door het slechte weer te mislukken, doch na eenige vertraging kon 't program in z'n geheel afgewerkt worden.

Het terrein zag er dit jaar inderdaad feestelijk uit. Aan den ingang was een eereboog geplaatst die de bezoekers een welkom toeriep, terwijl 't veld ook met dennegroen omzoomd was. Omstreeks 10 uur arriveerde de Burgemeester. Hij werd verwelkomd door den Voorzitter van het feestcomité den heer P. Ploegmakers. Na een korte toespraak van den Burgemeester, waarin hij de deelnemers een genoegeelijken en gepasten gezelligen dag toewenschte, knipte hij het lint door, waarmee de gemakkelikheden officieel geopend waren.

Het eerste nummer van het program, n.l. het gentryden nam de voormiddag in beslag. Na een flinken strijd gelukte het den heer P. Ploegmakers de kop van de gent te bemachtigen waarmee deze dus winnaar werd van den hoofdprijs. Na den middag kwamen de volksspelen aan de beurt. Hiervan werd druk gebruik gemaakt. Zeer in den smaak vielen het voor heeren fietsen over een op een ton gelegde plank en zakloopen waarbij nogal eens geduikeld werd. Ook het nummer hardloopen met hindernissen voor dames had veel succes.

Om ongeveer 5 uur had de prijsuitreiking plaats in café v. d. Ven.

Het comité kan met genoegen op den wegeslaagden dag terug zien.

De uitslag is:

Gentryden: 1e pr. P. Ploegmakers.

Ringrijden: 1e pr. C. v. Bakel, 2e pr. M. van de Kerkhof, 3e pr. C. van den Broek, 4e pr. M. Beckers.

Fietsen met hindernissen 1e pr. A. v. d. Ven, 2e pr. J. van der Ven, 3e pr. F. van der Ven, 4e pr. H. v. Heyden.

Zakloopen met hindernissen: 1e pr. C. van Dommelen, 2e pr. Th. Beckers, 3e pr. M. van den Broek, 4e pr. J. Beckers.

Behendigheidswedstrijd voor dames: 1e pr. M. Joosten, 2e pr. M. Deenen, 3e pr. M. van der Heyden, 4e pr. A. de Groot, 5e pr. J. Kastelijn, 6 pr. M. Kerkhof, 7e pr. J. van den Akker.

Verder werden bij verloting nog een 10 tal prijzen beschikbaar gesteld voor degenen die een bijdrage gestort hadden. Uitslag gentverloting No. 1 Jac. Vogelzangs, no. 2 Jo. v. d. Ven.

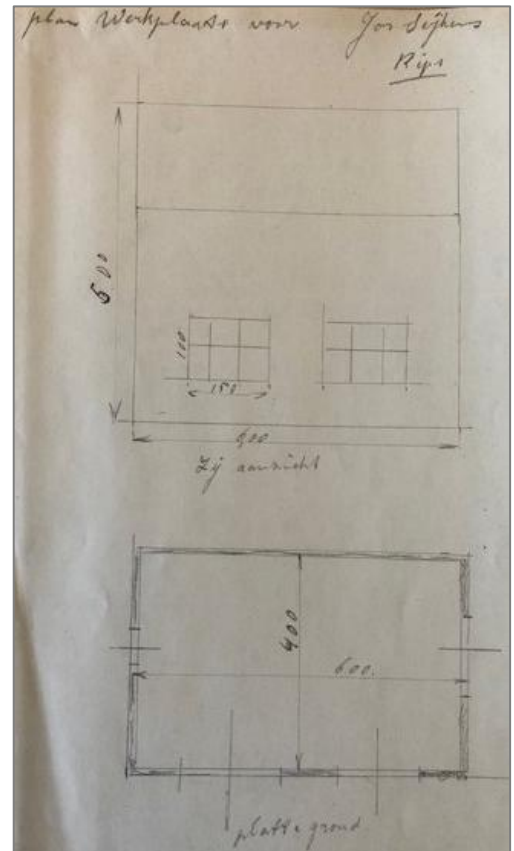
Naast voetballen was er jaarlijks een groot festijn waaraan alle jongeren van De Rips meededen. Dat was Vastenavond. Jaarlijks werd een comité gevormd dat op deze dag allerlei behendigheidsspelen in wedstrijdverband organiseerde. Het comité haalde geld op bij de Ripse mensen en daarvan werden de prijzen gekocht. De jongens Van de Ven waren altijd van de partij bij de spelen.

◀ *Tijdens de Vastenavondspelen wonnen de jongens Van de Ven met fiets met hindernissen de eerste 3 prijzen. De Zuid-Willemsvaart 27 februari 1936.*

Plannen voor een timmerwerkplaats

De timmerman Sjef Seijkens kwam vanuit Venray naar De Rips omdat daar behoefte was aan vakmensen. Waarschijnlijk hielp Sjef al in 1937 Piet Willems met het verbouwen van zijn boerderij want op 19 november 1937 vroeg hij een bouwvergunning aan voor een werkplaats op het terrein van Tien en Door van de Ven. Gemeente Bakel en Milheeze verleende hem deze op 2 december 1937. Sjef bouwde de timmerwerkplaats uiteindelijk niet. De vergunning werd later door Jas gebruikt voor het bouwen van een garage.

► *De bouwtekening timmerwerkplaats van Sjef Seijkens afmeting 6,0m x 4,0m x 5,0m. Bron: Gemeentearchief Gemert-Bakel, 12002_635.*

Sjef kwam officieel op 13 januari 1938 naar De Rips. Hij woonde toen bijna twee jaar in hotel Van de Ven. Na zijn huwelijk in november 1939 met Nel Bonants uit Beugen woonden ze tijdelijk in bij familie Piet Willems. Van 1940 tot 1946 huurden ze een huis van familie Fransen aan Blaarpeelweg 4. In 1946 woonde familie Seijkens-Bonants kort in het hotel totdat hun woning aan Burg. van de Wildenberglaan 4 klaar was.

Het leven gedurende de oorlog voor familie Van de Ven

Bij het uitbreken van de 2^e Wereldoorlog mei 1940 lag De Rips in het gevechtveld. Daarom had de gemeente voorbereidingen getroffen voor een eventuele evacuatie. Elke inwoner van De Rips wist bij welke familie ze onderdak zou krijgen in Bakel. Ook de evacuatie was al geregeld. Er waren 310 voetgangers die onder leiding van Johan Bellemakers zouden vertrekken. De 272 wielrijders stonden onder leiding van smid Piet de Groot. Verder nog tien voertuigen met zeventig passagiers die onder leiding stond van Jas van de Ven.

Op bevel van burgemeester Wijtvliet kwam vrijdag 10 mei 1940 's morgensvroeg de veldwachter alle inwoners in het dorp De Rips aanzeggen dat ze diezelfde dag nog moesten evacueren. Jas van de Ven reed met zijn Harley-Davidson motor door de Peel en vertelde iedereen dat ze moesten vertrekken; het risico was te groot om in De Rips achter te blijven. De families hoefden gelukkig maar één dag in Bakel te blijven en konden op 11 mei alweer terug naar huis. De eerste jaren was de oorlog in het dorp nog ver weg en ging het leven op een rustige manier door.

Zo werd op 27 april 1942 uitbundig feest gevierd ter gelegenheid van het 50-jarig huwelijk van Frans en Anna Maria van Deursen-van Leunen. De hele Ripse gemeenschap nam deel aan de festiviteiten. Er was een optocht en er werd gevlagd, dit met toestemming van de Duitse bezetter, hetgeen uitzonderlijk was in de oorlog. Daarna werd het feest in het pakhuis van Van de Ven gevierd.

► Een van de praalwagens die deelnam aan de optocht. Deze foto is genomen bij het Bazikamp in de Jodenpeel door de Duitse militair J. Stzralla. Bron: D'n Blikken Emmer.

◄ Het gouden paar Frans en Anna Maria van Deursen-van Leunen. Als burens van familie Van de Ven vierden zij het feest in de maalterij van Jas van de Ven. Voor de feestgangers werd aan de voorzijde van het bordes een geïmproviseerde trap van houten balken aangebracht. V.l.n.r.: Drika en Hanna van Deursen; achter vader Frans staat Trui van Deursen. Rechts met zwarte bonnet op het hoofd, pastoor Smeets. Bron: Familie Van Deursen.

Twee weken na het vijftigjarig huwelijksfeest trouwde Jas op maandag 11 mei 1942 voor de wet met Jo Kuijpers, 1919-07-28 *Schijndel*. Bij de huwelijksakte noemde vader Tien zich caféhouder en moeder Door was zonder beroep. Dit was opmerkelijk want in de praktijk leidde Door hoofdzakelijk de zaken. De reden kan de Wet Handelingsonbekwaamheid zijn. Die wet beperkte getrouwde vrouwen tot 14 juni 1956 om economisch zelfstandig te handelen.⁶

◀ *Trouwfoto Jas en Jo van de Ven-Kuijpers op 12 mei 1942 in Helmond. V.l.n.r. getuige Johannes Henricus Kuijpers; Jas van de Ven; Jo van de Ven-Kuijpers; Jo van de Ven. Bruidsjonker was Pieter Kuijpers, de oudste zoon van Wim Kuijpers en tante Sjaantje. Wim was de tweede broer van Jo. Tante Sjaantje staat op de volgende foto uiterst rechts. De bruidsmisjes op deze foto zijn onbekend.*

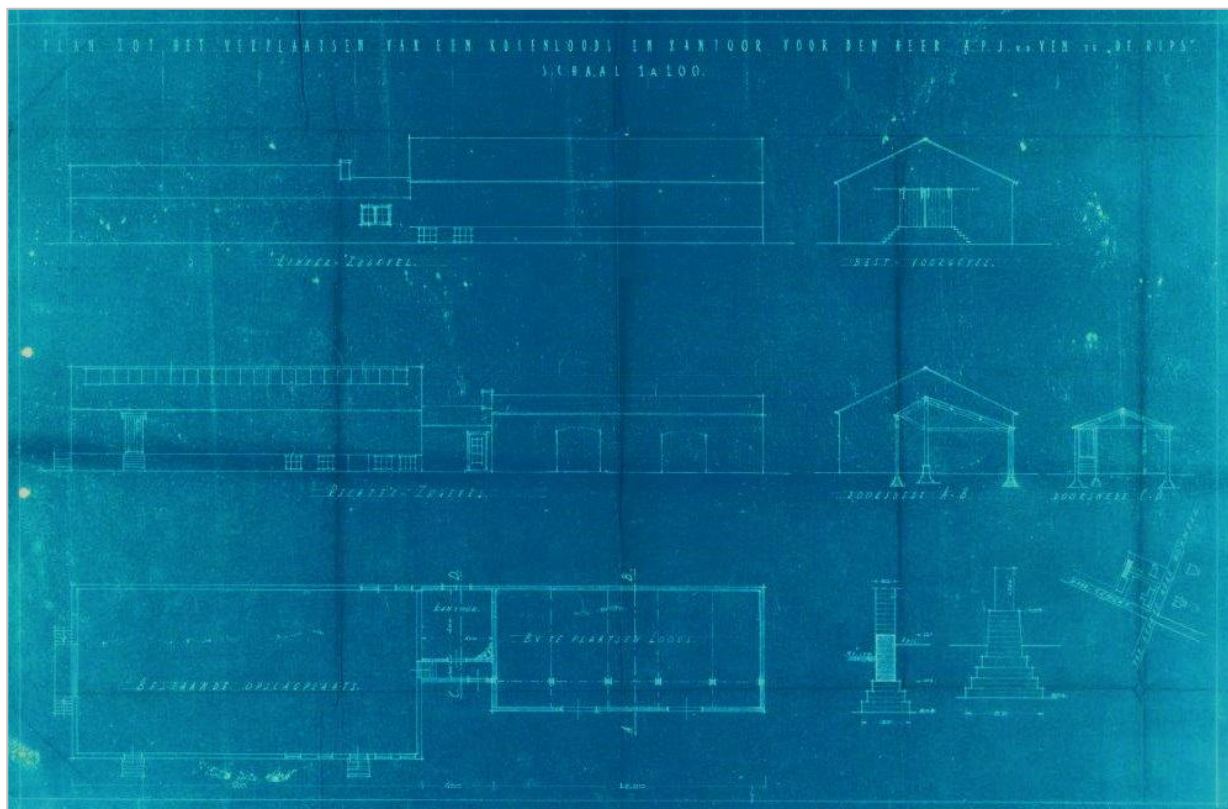
▲ *Groepsfoto van het kerkelijk huwelijk van Jas en Jo op dinsdag 12 mei 1942 Bakelsedijk 8 Helmond. Jo zit naast zijn vader Tien vooraan links. Door zit met haar armen gekruist vooraan rechts. Zus staat achter Jas en Jo Kuijpers en Noud staat rechts achter Zus. Toos, gekleed in geruite jurk, staat achter Door. Nellie staat twee posities achter Door voor de witte deur. Op de achterste rij staat tweede van links Griet Kastelijn met ernaast haar latere echtgenoot Piet. Frans van de Ven ontbreekt op deze foto.*

⁶ <https://historiek.net/vrouwen-tot-1956-handelingsonbekwaam/15127/>

Meerdere uitbreidingen gedurende WOII

Het groeiende bedrijf van Jas had behoefte aan extra opslag. Hij vroeg op 29 juli 1942 vergunning aan om een kolenloods te mogen bijplaatsen. Tussen de twee loodsen wilde Jas een kantoor bouwen van 4,0m x 4,0m. Een 1,5m brede gang voor het kantoor verbond de twee loodsen aan elkaar. De gemeente Bakel en Milheeze verleende de vergunning op 19 augustus 1942.

Het bouwen van de loods en het kantoor verliep ietsje anders. Jas was bevriend met Wies Wijnhoven uit Rijkevoort. Voor de Tweede Wereldoorlog had Wies met zijn vader en twee broers gewerkt als metselaar. Tijdens de eerste oorlogsjaren was er weinig werk en deed Wies vooral kleine metselklussen bij boeren. Wies wilde trouwen met Annie de Wit uit Nieuwendam maar ze konden geen woonruimte vinden. Wies besprak zijn woon- en werkproblemen met Jas van de Ven die net een vergunning had gekregen voor de bouw van een kolenloods met kantoor. Jas wilde zijn beste vriend Wies wel helpen door het kantoor illegaal tot woonhuis te laten bouwen. Het kantoor werd ondergebracht onder het dak van de loods. Door deze oplossing konden Wies en Annie trouwen op 25 november 1942. Na hun huwelijk nam Wies en Annie hun intrek in de nieuwe woning D32b (later Burgemeester Wijtvetlaan 2). De eerste kinderen Jozef en Kees werden hier geboren. De familie Wijnhoven verhuisde op 13 juni 1946 naar hun nieuwgebouwde woning aan de Burg van de Wildenberglaan 8. Meteen verhuisde Jas met zijn vrouw Jo en hun drie kinderen, Martien 1943, Peter-Jan 1944, en Hermine 1945, naar deze woning.

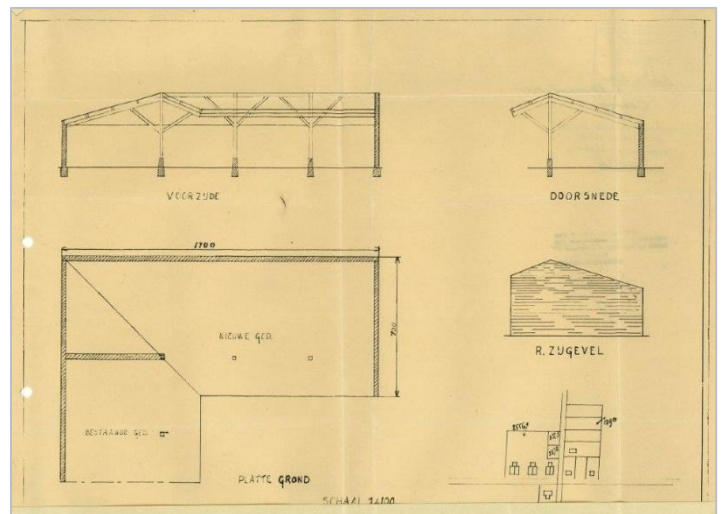

▲ De bouwtekening met links de bestaande opslagplaats, in het midden het nieuw te bouwen kantoor en rechts de nieuwe kolenloods afmeting 15,5m x 7,0m. Dit geplande kantoor werd door Wies Wijnhoven als woonhuis gebouwd. Bron: Gemeentearchief Gemert-Bakel 12003_95.

◀ Foto voor 1959. Links het pakhuis van Jas en de houten maaltoren op de achtergrond. Rechts het huis dat Wies Wijnhoven in 1942 metselde tussen het pakhuis en kolenloods. Wies woonde hier met zijn gezin van 26 november 1942 – 13 juni 1946. Daarna woonde Jas hier met zijn gezin juni 1946 - 9 december 1949. Toon Gerrits woonde hier met zijn gezin tot 1952. Zoon Harry Gerrits trouwde in 1952 en woonde hier met vrouw en kinderen tot 3 jan. 1964. Hierna woonden Harrie Willems er tot 8 okt. 1965 en Jozef Gerrits tot 3 jan. 1973. Bron: Familie Gerrits.

Op 10 maart 1944 vroeg Jas andermaal vergunning aan, nu om zijn kolen- en kunstmestloods te vergroten. De loods werd L-vormig. De afmetingen van het nieuwe gedeelte waren 17,0m x 7,0m. Gemeente Bakel en Milheeze verleende Jas de vergunning op 12 april 1944. Sjef Seijkens nam de bouw van de loods aan.⁷

▲ Verbouwing en uitbreiding kolen-en kunstmestloods.
Gemeentearchief Gemert-Bakel, AB.003. 612.119.IDNR 3774.

◀ Door en jongste dochter Toos met hond staan voor de maalderij van Jas.

⁷ Bron: D'n Blikken Emmer, 26. Verdwenen aannemings- en timmerbedrijven.

◀ Luchtfoto ca 1950 van het volgebouwde terrein. Voor: hotel-café-woonhuis-winkel-bakkerij-bergplaats op het kruispunt van de wegen Oploo-Milheeze en Elsendorp-Venray. Midden: garage gepland als timmerwerkplaats van Sjeff Seijkens; tussen de garage en het hotel een houten washok. Achter v.l.n.r.: maalderij, het huis dat als kantoor was getekend en daarnaast de kolen- en kunstmestloods. Bron: Familie Van der Heijden-Litjens.

Verzetwerk in De Rips tijdens De Tweede Wereldoorlog

Volgens meester Piet Hertsig zaten buiten Cees Hagaraars, Ties van den Heuvel en To Hagaraars ook Jas en Noud van de Ven, Joost Cornelissen en Toon van den Broek in het verzet. Evenals pastoor Smeets, Johan Bellemakers, Maurits Ypma en meester Piet Hertsig. To Hagaraars, de latere vrouw van Ties van den Heuvel, was actief bij de ondergrondse met het distribueren van bonkaarten. Dit ging als volgt: bij café Van de Ven ontmoette zij een persoon en vroeg of deze een sigaret wilde. Vervolgens reikte zij dan een sigaret met lucifers aan en gaf meteen een vuurtje. Onderin het luciferdoosje zaten de bonkaarten verstopt.

To deed ook koerierdiensten en waarschuwde de ondergrondse als er 's avonds een razzia kwam in De Rips. Zij ging met haar fiets naar café Van de Ven. Daar ging ze op de pakkendrager zitten met een hoofddoek om haar hoofd.⁸

Volgens Twentenaar Hendrik Jan Ledeboer waren Jas en Noud van de Ven centrale figuren in het Ripse verzet. Zij spanden touwen over wegen, lagen 's nachts in het veld te wachten op een beloofde wapendropping - die uitbleef - en hadden zich in de nacht van 24/25 september 1944 geïnstalleerd op de bovenverdieping van het jachtopzienershuis aan de weg Oploo - Milheeze, midden in het bos even ten zuiden van de wegwakruisingen. De Duitsers leken volop terug te trekken: zij noteerden alles wat zij vernamen, want dat kon van nut zijn voor de naderende geallieerde troepen. Uit de richting van Deurne hoorden zij geschut en zagen zij een vuurverschijnsel aan de nachtelijke hemel. Zij wisten niet dat daar het prachtige kasteel van baron De Smeth van Deurne in brand was gestoken en die nacht voorgoed tot een ruïne werd.

Plotseling hoorden zij gestommel en tot hun grote schrik stonden twee Duitsers voor hen, een Sanitäter [hospik] en een officier. Hun notities hadden zij kunnen wegmoffelen en gelukkig had Noud van de Ven tevoren gezegd: laten we ons pistool maar niet mee naar boven nemen. "Wo ist der Weg nach Venray?" en daarna: "Was machen Sie hier?" "Wir sind Flüchtlinge, wir wissen nichts vom Weg." "Doch, zeigen Sie uns den Weg!" blafte de

⁸ Bron: 100 jaar De Rips, blz. 368-369.

officier, en trok zijn wapen. Vreemd genoeg bleef de hospik vriendelijk en gaf aan Ledeboer zelfs een Egyptische sigaret, een ongekennde delicatessie. Nogmaals maakte de officier hun duidelijk dat ze mee moesten.

Buiten stond een Rode-Kruisauto, waarin een van de gebroeders Van de Ven naast de chauffeur moest plaatsnemen; de officier hield Ledeboer onder schot en beval hem voor de auto uit te lopen. Natuurlijk kende Ledeboer de weg heel goed. Vijfhonderd meter verderop leidde de in de volksmond genoemde 'Duitse weg' (vanaf 1953: Hazenhutsedijk) rechtsaf langs de rand van het bos over het Defensiekanaal naar Merselo en vandaar naar Venray. Hij wees die afslag aan. Daarop mocht Van de Ven uitstappen en riep de officier hun toe: "Sie bleiben hier stehen und sagen jedem Deutschen diesen Weg rechts zu nehmen!"

► *De boswachterswoning midden jaren vijftig. Archief Gemert-Bakel, R-000112.*

Maar toen de auto goed en wel uit het zicht was en bleef, liepen gebroeders Van de Ven en Ledeboer ijlings terug naar het boswachtershuis en zetten hun waarnemingen voort. Zo zagen zij verspreide Duitse infanterie inderdaad de weg rechtsaf nemen, en zelfs rond 9.00 uur, een colonne van zeker een dozijn Panther-tanks. Geen Duitser zagen zij rechtdoor naar het noorden trekken; wel bleven enkelingen achter, naar was te vermoeden om zich bij eerste gelegenheid over te geven. Na elfen werd het stil op de weg. In het dorp bleek de telefoon te werken. En zo konden zij telefoneren naar Sint Anthonis en andere plaatsen noordelijker, om te vragen of daar Duitsers waren te zien of waren. Uit de antwoorden leidden zij af dat daar geen bezetting lag.

De spanning steeg. Zouden nog nieuwe troepen langskomen? Het liep tegen 15.00 uur toen in de verte weer voertuigen zichtbaar werden: één, twee ... onbekende typen, geen tanks. Maar dan – moesten het Engelsen zijn. Tegelijkertijd zagen zij nog Duitsers door de bossen een goed heenkomen zoeken. Dit was de bevrijding! Ledeboer holde naar de straatweg en zag voor het eerst gepantserde personeel-carriers. Daarachter kwamen tanks, Sherman-tanks van wat bleek de 23^e Hussars van de 11^e Pantserdivisie. Omdat hij als enige de Engelse taal goed machtig was, moest hij de vergaarde informatie gaan presenteren aan de Britse commandant: "Alle Duitsers zijn verderop rechtsaf geslagen richting Venray. Wij hebben betrouwbare inlichtingen dat de weg richting Sint Anthonis en Boxmeer vrij is!" Dat impliceerde dat het dorp Sint Anthonis vrij was van Duitsers. Op grond van wat hij gezien had, was het begrijpelijk dat Ledeboer de weg vrij achtte, en dat de Britten aannamen dat in het dorp geen Duitsers meer aanwezig waren.⁹

Volgens Korthals Altes en In 't Veld hadden Hendrik Jan Ledeboer, Jas en Noud van de Ven goed werk geleverd in het verzet. Desondanks werd Jas na de bevrijding door de geallieerden opgepakt. Kees Wijnhoven, de tweede zoon van Wies Wijnhoven heeft hiernaar uitvoerig archiefonderzoek gedaan. Volgens Kees is de precieze reden van zijn arrestatie nooit duidelijk geworden. Wellicht vermoedden de Engelsen Jas de Duitsers had verteld vanuit welke richting de geallieerden te verwachten waren of waar de weg naar Venray was waardoor ze de Slag om Overloon (30 september - 18 oktober 1944) hadden gehinderd. Jas werd naar een opvangkamp in Wanroij gevoerd. De Engelsen haalden gedetineerden uit het kamp om menselijke resten op te ruimen. Toen het kamp

⁹ Bron: "Slag in de schaduw", A. Korthals Altes & N.K.C.A in t Veld, De Arbeiderspers, 1981.

werd opgeheven kwam driekwart van de gevangenen vrij maar Jas werd overgebracht naar Grave. Hij zou tot december 1944 hebben vastgezeten, volgens Kees. Het verzetswerk van Jas en Noud werd nadien wél erkend en beiden ontvingen de verzetsspeld.

Tijdens vuurgevechten tussen de Duitsers en de Engelsen sneuvelde op 7 oktober 1944, de Duitse soldaat Rolf Hübsche (21 juni 1927). Noud van de Ven en Martien van Bakel knoopten aan de broek van Hübsche een ijzerdraad, trokken hem onderuit en begroeven hem in zijn schuttersput. Ze zetten een stok op dit veldgraf achter de boerderij van Verwegen aan de Hazenhutsedijk 15. Verwegen wilde niet dat de helm van de dode Duitser daarop werd gezet, hetgeen begrijpelijk is na alle andere emotionele gebeurtenissen. Een kleine vier jaar is zorg gedragen voor het graf van Hübsche tot hij in februari 1949 op het Duitse oorlogskerkhof bij Ysselsteyn (LB) werd herbegraven.¹⁰

Tussen 1942 en 1945 richtte onderwijzer Cor Aarnoutse de Ripse Boekenclub op. Jas, zijn echtgenote Jo en Noud van de Ven werden lid. In 1945 werd Cor Aarnoutse elders leerkracht. Het is niet duidelijk hoelang de Boekenclub daarna nog heeft bestaan.

► *Boekenclub De Rips op het bordes van de maalterij van Jas. Foto 1942 - 1945. Boven v.l.n.r.: Meester Cor Aarnoutse; onbekend; onbekend; Marietje Bellemakers; onbekend; Jo van de Ven-Kuijpers; Johan Bellemakers. Onder v.l.n.r.: Frans Thijs; Noud van de Ven; Dirk Hornstra; dokter Nelemans (Bakel); Jas van de Ven; Egidius Bellemakers. Bron: Foto D'n Blikken Emmer R-000697.*

Een verhaal na de oorlog opgetekend. Karel Droog uit Heythuysen moest in 1943 onderduiken in Venhorst. Op weg daarnaartoe moest hij in café Van de Ven wachten totdat de heer Hanrath hem naar Venhorst zou brengen. Toen hij binnen zat te wachten kwamen enkele Chinezen al neuriënd binnen en toen nog twee en daarna kwamen er nog een stelletje met de fiets. Hij verbaasde zich en snapte er niets van, zoveel Chinezen in de Peel? Café-eigenaar Van de Ven vertelde hem dat ze in het Rijkswerkkamp in De Rips gelegerd waren en in de buurt werkten.

¹⁰ Bronnen: D'n Blikken Emmer nr. 9 en "100 jaar De Rips", blz. 373.

Grote veranderingen na de oorlog

ONDERTROUWD:
Nelly v. d. Ven
en
Paul Kuijpers
Bakel, De Rips D 32 (post
Oploo)
Helmond, Zandstraat 65.
Huwelijksvoltrekking op Dins-
dag 12 Juni a.s. om 10 uur
in de kerk van de H. Mar-
garetha te De Rips.
Toek. adres: Zuid. Kon. Wal 51

▲ Advertentie met de aankondiging van hun huwelijk. Helmondsche Courant 9 mei 1945.

Direct na de oorlog wilden vele jonge mensen trouwen. Ook binnen het gezin van familie Van de Ven hadden kinderen trouwplannen. Zoals dochter Nellie die op het einde van de oorlog Paul Kuijpers had leren kennen. Paul was in Helmond geboren en was redacteur van de Helmondsche Courant.¹¹ Nellie en Paul gingen in ondertrouw op 19 mei 1945. Op 12 juni was de kerkelijke huwelijksvoltrekking.

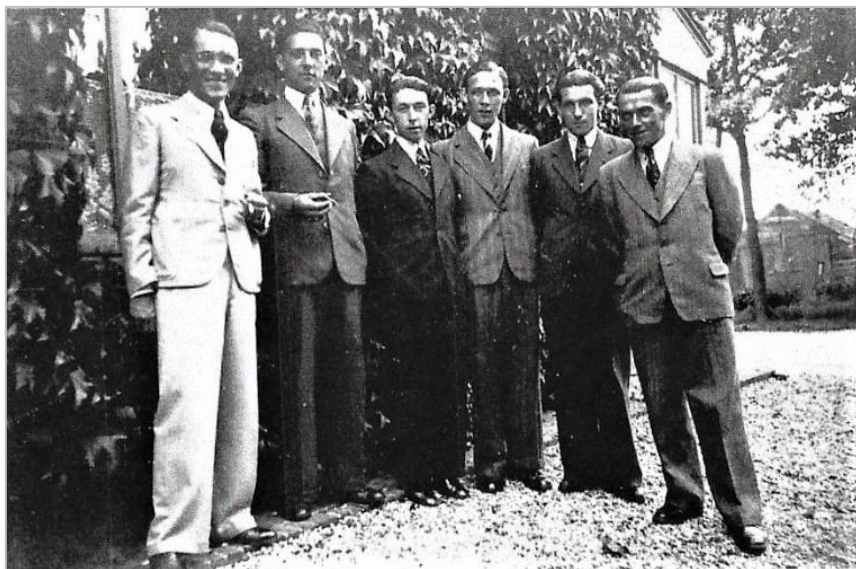

▲ Alle familie was aanwezig bij de ondertrouw van Nellie van de Ven en Paul Kuijpers. Beiden staan gearmd uiterst rechts. 19 mei 1945.

◀ Tijdens de feestelijke bijeenkomst van 19 mei 1945 werden de ouders van Nellie en de moeder van Paul samen gefotografeerd. V.l.n.r.: Tien van de Ven; Door van de Ven-Reijnen; Johanna Maria Kuijpers-Sleegers. Laatstgenoemde was ziek en stierf een jaar later op 17 juni 1946 in Helmond op 69-jarige leeftijd.

¹¹ De Helmondsche Courant verving na de WOII De Zuid-Willemsvaart. Later werd de naam gewijzigd in Helmondse Courant. In 1964 werd de naam opnieuw gewijzigd in Helmonds Dagblad.

◀ Deze foto werd genomen tijdens de feestelijke bijeenkomst van 19 mei 1945. De vijf zonen van Tien en Door, v.l.n.r.: Jo; Jas; Piet; Noud; Frans. Naast Frans staat Paul Kuijpers de verloofde van Nellie.

► Trouwfoto Nellie en Paul Kuijpers, 12 juni 1945. V.l.n.r.: Zus van de Ven; Paul Kuijpers; Nellie Kuijpers-van de Ven; Toos van de Ven.

▲ In januari 1948 werd ter gelegenheid van de 64e verjaardag van Tien van de Ven deze foto gemaakt. Staand v.l.n.r.: Noud; Piet; Jo; Frans; Jas. Voor v.l.n.r.: Nellie; Door van de Ven-Reijnen; Toos; Tien van de Ven; Miet (later Mieke die Zus werd genoemd).

▲ Een fotosessie gemaakt ter gelegenheid van 64^e verjaardag van Tien in januari 1948. Staand achter v.l.n.r.: Paul Kuijpers; Noud van de Ven. Staand voor v.l.n.r.: Nellie van de Ven; Marie Verhoeven; verloofde van Jo van de Ven; Jo van de Ven; Piet van de Ven; Frans van de Ven; Fien Op de Laak; verloofde van Frans; Jo van de Ven-Kuijpers. Zittend midden v.l.n.r.: Jas van de Ven met op schoot zoontje Peter-Jan; Toos van de Ven met op schoot dochtertje van Jas; Hermine; Zus. Zittend vooraan v.l.n.r.: zoontje van Jas; Martin; Door van de Ven-Reijnen met op schoot dochtertje van Jas; Dorothé; Tien van de Ven met op schoot dochtertje van Nellie; Godelieve.

Drie maanden voor zijn 65e verjaardag overleed Tien in het ziekenhuis van Venray op 15 oktober 1948. Dat was een maand voor zijn 40-jarig huwelijk en 25 jaar nadat hij zich in De Rips had gevestigd. Hij stierf volgens de overlevering aan hartfalen wegens angst voor de dokter. Oudste zoon Jo gaf zijn heengaan in de gemeente Venray aan.

► Op het bidprentje van Tien staan twee fouten: Hij was geboren op 26 januari 1884 en de achternaam van Door was Reijnen. Bron: <https://www.blikkenemmer.nl/bid/nl/index.html>.

Verkoop van maalderij, kolen-kunstmesthandel

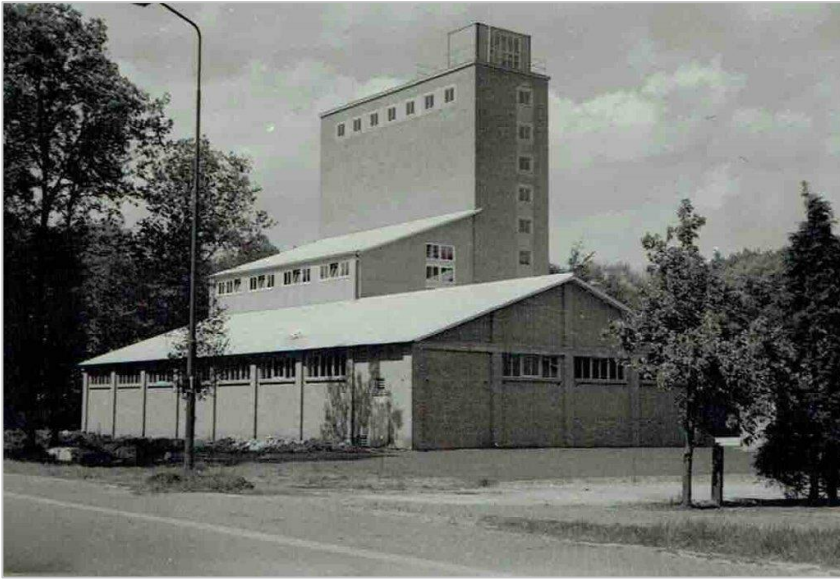
Een half jaar na de dood van Tien zette Jas zijn bedrijf, de maalderij, de kolen- en kunstmesthandel en zijn woonhuis te koop. Toon Gerrits, molenaar in Swolgen, wilde samen met zijn zoon Harry een nieuwe uitdaging aangaan. Vader Toon fietste met Harry en zijn vriendin Lies Vermeulen in juli 1949, naar De Rips om het gehele bedrijf met onroerend goed van Jas te bekijken. De zandwegen naar De Rips waren echter zo barbaars dat ze een andere route namen om weer thuis te komen. Na veel passen en meten besloot de familie Gerrits om de molen in Swolgen te verkopen. Om de koop door te laten gaan moest Teunis Kastelijn, een boer met 65 melkkoeien in De Rips en schoonvader van broer Piet van de Ven, beloven om zijn voer bij Gerrits te blijven betrekken. Toon Gerrits kocht op 12 december 1949 de bezittingen van Jas. Daarna verhuisde Jas met zijn gezin naar Hemelrijken 110 in Eindhoven en nam daar een sigarenhandel over. De familie Gerrits "emigreerde" naar De Rips. Piet Beckers werkte al voor Jas van de Ven. Hij ging als knecht mee naar Gerrits. In 1951 bouwde Gerrits nog een nieuwe kolenopslag. Later toen de meelhandel zich steeds verder uitbreidde werd deze tak afgestoten.

► *Het zand voor de nieuwe kolenopslag¹² haalde Wim Beckers op een perceel van Wouters in de Jodenpeel. Het werd met de schop geladen en daarna naar De Rips gebracht. Met deze G.M.C. zijn vele ritten op en neer naar de nieuwbouw van Gerrits gegaan. V.l.n.r.: geknield Toon Gerrits. Boven onbekend; Piet Gerrits; Grad Beckers. Onder Wim Gerrits en rechts Wim Beckers. Bron: Familie Beckers 1951.*

Tien jaar na de overname bouwden Toon Gerrits en zijn zoon Harry een 20 meter hoge graansilo en een nieuw pakhuis. Ze werden gerealiseerd op het voetbalveld achter de maalderij van Jas die na 23 jaar werd gesloopt. De bouw begon in september 1959 en was in 1960 gereed. De jaarlijkse productiecapaciteit lag op meer dan 4.000 ton mengvoeders, tegenover de circa 400 ton die Jas jaarlijks had geproduceerd. Het huis dat Wies Wijnhoven in 1942 had gemetseld bleef staan en kreeg aan de zijkant ramen.

¹² Net als Jas handelden Toon en Harry Gerrits aanvankelijk ook in kolen en kunstmest. Hun specialisatie lag echter in het malen van veevoeders. Hierop bouwden ze voort.

◀ De pas gebouwde graansilo met maalderij.
Foto ca. 1960 – 1961. Bron: Familie Gerrits.

▲ Opening en inwijding van de vernieuwde maalderij met graansilo van de firma Gerrits in 1960. V.l.n.r.: onbekend; Toon Gerrits; pater Lambert de Groot; pastoor Van de Laarschot; Liesbeth Gerrits-Vermeulen; Harry Gerrits, handen op zijn rug tijdens de speech van burgemeester Muyser geheel rechts. De kinderen zijn waarschijnlijk Gabriëlle en Marianne Gerrits, dochters van Harry en Lies. Bron: Familie Gerrits.

◀ *Hotel-café-restaurant „De Rips” aan het dubbele kruispunt van de Middenpeelweg. Achter het café is het nieuwe pakhuis van Gerrits zichtbaar. Bron: Ansichtkaart 1960 - 1971.*

Verkoop winkel en bakkerij

Na de verkoop van de maalderij en de kolen- en kunstmesthandel van Jas zetten Door en zoon Piet de activiteiten in de winkel, bakkerij en hotel/café voorlopig voort.

► *Zalig nieuwjaar wens. Helmondse Courant, 31 december 1949.*

Piet van de Ven was sinds 1936 bakker in De Rips. Hij bracht ook brood en kruidenierswaren bij de mensen thuis met huifkar en 'hit'. Dat was niet altijd makkelijk. Als ze over zandpaden reden stonden de spullen op de kar te wippen. Soms waren de paden modderig en dan gingen de naven weleens door het slijk. Met het bezorgen kwam Piet overal in De Rips. Daarbij leerde hij zijn grote liefde Griet Kastelijn kennen op boerderij "Wooldink" aan de Roelvinklaan. "Bij het oppompen van een fietsband sloeg 't vlamke over," en hij werd meteen verliefd volgens Piet. De familie Kastelijn was echter protestant en daarom lag dat aanvankelijk niet zo gemakkelijk binnen die familie met de katholieke Piet. Ze kregen toch hun zin en het paar trouwde op 15 september 1949 voor de wet in het raadhuis van Bakel en Milheeze. Hun trouwdag werd thuis in hotel Van de Ven gevierd en het jonge paar nam hier hun intrek. De kinderen zoon Mart en dochter Wijntje werden in Gemert geboren.

◀ *De trouwfoto van Piet en Griet van de Ven-Kastelijn.*

In de loop van het jaar 1952 dacht Piet van de Ven toch na om mogelijk te stoppen met bakken in De Rips. Er kwamen gesprekken op gang met de familie Stevens uit Maashees. Hoewel Fons Stevens boomkweker was, keurmeester van de sierteelt en kassier van de Boerenleenbank wilde hij de stap nemen omdat zijn zoon Sjaak in Voorhout op de bakkersschool zat. Per 5 januari 1953 werden de winkel en de bakkerij overgenomen door Fons en Nel Stevens-Creemers uit Maashees. Ze kwamen op 1 januari 1953 met acht kinderen naar De Rips. Als noodwoning betrokken ze het groene washok op de binnenplaats tussen het hotel en de garage (zie de luchtfoto van het volgebouwde terrein op blz. 17). De ouders Fons en Nel sliepen in een kamer bij Gerrits, in het huis dat Wies Wijnhoven had gemetseld. Hun kinderen sliepen in het hotel boven de winkel. Dochter Id ging in de winkel helpen. Zoon Sjaak die op school in Voorhout brood- en banketbakken had geleerd werd bakker.

► *Het washok als woonhuis voor de familie Stevens. Midden Nel Stevens-Creemers, echtgenote van Fons Stevens. In de deuropening dochter Id Stevens die bediende in de winkel. De vrouw op de bank was bezoek uit Maashees. Bron: familie Schaminée-Stevens, 1953.*

Fons Stevens kon zijn bouwvergunning uit Maashees gebruiken om een levensmiddelenwinkel, bakkerij en woonhuis te bouwen in De Rips. Op 8 mei 1953 werd de opdracht gegund aan Wijnhoven en Van de Braken in Oploo voor f 27.938. Fons opende zijn zaak in november 1953 op Ripsestraat 18 onder de vlag SPAR. De winkel, bakkerij en washok bij Van de Ven werden toen verlaten.

Rond 1950 kwam Willy van Bakel als bakkersknecht bij Piet van de Ven werken. Daar bleef hij tot 1953 toen Piet ophield met broodbakken. Willy ging toen erna mee over als bakkersknecht bij Sjaak Stevens in de nieuwe bakkerij aan de Ripsestraat. Na een jaar lonkte het buitenleven als bosarbeider bij de Heidemij. Enkele jaren daarna waren ze boswerk aan het verrichten in het bos tegenover de maalderij van Gerrits. Omdat een knecht van Gerrits, Toon Ploegmakers, in 1956 naar Canada emigreerde zocht Gerrits een nieuwe knecht. Toon Gerrits sprak Willy op zijn werk aan met de vraag of hij op de maalderij bij Gerrits wilde komen werken. Het vaste werk op gezette tijden, zomer en winter, sprak hem wel aan. Willy begon bij Gerrits en is daar zijn verdere gehele loopbaan gebleven tot aan zijn pensioen.

Piet van de Ven stopte als bakker en verhuisde met zijn gezin naar Jan Berendweg 2. Hun jongste dochter Dorothé werd in september 1953 in Gemert geboren.

Als ondernemer ontwikkelde Piet samen met de heer Marks uit Papendrecht, drie producten die echter niet succesvol bleken. Voor de olie-industrie ontwikkelden ze hydraulische cilinders die bij drukverlies afsloten. Voor hotels en cafés bedachten ze automaten met eau de cologne flesjes, die bij de ingangen werden geplaatst. Mensen konden zich opfrissen voor dat ze naar binnen gingen. Tenslotte werkte Piet aan snoepautomaten. Maar ook dit initiatief kende geen gelukkige afloop. Daarna trad Piet in dienst bij Vlisco in Helmond waar hij de drukpers voor stoffen bediende. Na een ongeval ging hij in het magazijn werken. Op 56-jarige leeftijd kreeg hij de mogelijkheid om te stoppen bij Vlisco. Daarna hebben Piet en Griet meerdere jaren gelukkig geleefd in hun “paradijs op aarde” aan de Jan Berendweg 2.

◀ *Eau de cologne automaat.*

Overname hotel-café door Jas

Sinds Jas van de Ven in 1949 naar Eindhoven was verhuisd zorgde vooral Door voor het hotel en café. Door was 72 toen ze besloot om na 30 jaar van hard werken te stoppen met het bedrijf. Op 3 augustus 1953 nam Jas het pand met de overgebleven activiteiten - café en hotel - van zijn moeder over.

In datzelfde jaar verkocht Jas zijn huis en sigarengroothandel in Eindhoven aan Karel Sanders.¹³ Mede voor zijn moeder Door keerde hij met zijn gezin terug naar De Rips. Hij deed dit met enige tegenzin want zijn vrouw Jo wilde liever in Eindhoven blijven. Met zijn gezin van zes kinderen betrok Jas het woonhuis boven de zaak.

► *Eind jaren veertig renoveerde Sjef Seijkens hotel Van de Ven. Hij verving o.a. diverse deuren. Deze massieve deuren lagen 30 jaar lang in zijn timmerwerkplaats. Toen werden ze hergebruikt bij de verbouwing van de boerderij van Ben Beckers in 1980. Anno 2024 zitten de deuren nog in de woning van Ben aan Blaarpeelweg 10, De Rips. Bron: Ben Beckers.*

In het hotel liet Jas een nieuw buffet plaatsen, hing twee koperen kroonluchters - gemaakt door Jan Verschuren - aan het plafond, kocht nieuwe tafels en stoelen, legde kokosmatten op de vloer en hing schemerlampjes aan de wanden. Nu het een horecazaak was geworden veranderde hij de naam in Hotel-café-restaurant „De Rips”. Jas liet de voormalige winkel en bakkerij leeg staan. De voetballers van Fiducia mochten zich hier tijdens thuiswedstrijden omkleeden en zich wassen in een paar klaargezette teilen met water. Bij het voetbalveld achter de maalderij was geen omkleedruimte.

¹³ Cornelis Christinus “Karel” Sanders noemde de sigarengroothandel ‘Kosan’.

▲ Foto in het café bij de uitreiking van het melkdiploma op 12 juli 1956. Het interieur was zo kort na de overname vermoedelijk nog van Van de Ven. De twee koperen kroonluchters aan het plafond en de schemerlampjes aan de wanden hangen er nog. V.l.n.r.: Antoon van den Berg; Eikelenboom; Ida Drenth-Bellemakers; Dick de Rooi. Dame en heer staand onbekend. Rechts v.l.n.r.: onbekend; onbekend; Teus de Rooi; Piet de Groot; Martien Donkers; Willy Peters. Bron: Familie Peters.

R. V. BRUCKWILDER
Dierenarts te GEMERT, maakt bekend, dat hij de praktijk van **A. H. C. KUIPERS**, Dierenarts te Gemert, heeft **OVERGENOMEN**, en deze op hetzelfde adres (Kerkstraat B 6) zal uitoefenen.
Spreekuur dagelijks van 8—9 uur.
Telefoon K 4923-402.
Verder houdt hij spreekuur te **BAKEL**, Dinsdags en Vrijdags van 13.30 uur tot 14.30 uur in Café Swinkels-van Thiel en te **DE RIPS** Dinsdags en Vrijdags van 15 uur tot 16 uur in Café v. d. Ven.

◀ Dierenarts Bruckwilder hield tweemaal per week spreekuur bij Van de Ven. Advertentie in de Noordbrabantsche Courant van 18 augustus 1952.

► Rekening voor de Ripse brandweer uit 1954 of 1955 (op 13 augustus voldaan). Bron: Archief Brandweer De Rips, brieven 1952-1976.

HOTEL - CAFÉ - RESTAURANT „DE RIPS“		
A. v. d. VEN		
Rips D 32 (post Oplaa) - Telef. 282		
10 Consumpties	4 -	
5 sigaren		1.50
		5.50
2 sigaren		60
av		8.10
		6.10
B. J. J. J. J.		

◀ Toos van de Ven en een Ripse vriendengroep voor het hotel van Van de Ven. Achter v.l.n.r.: Toos van de Ven; Jan Cornelissen; Toon Cornelissen; Frans Vogelzangs; Harrie Joosten; Harrie Ploegmakers; Harrie Verhoeven. Voor v.l.n.r.: Hein van der Heijden; onbekend; onbekend; Theo Cornelissen; Huub Joosten. Bron: D'n Blikken Emmer, R-000164.

Verhaal van Toon Willems, geschreven door Theo Verstraten op 07-05-2005.

Frans Fransen en zijn drie zonen gingen 's zondags na het eten richting hotel Van de Ven. Achter het hotel lagen de handboogdoelen van 'De Batavieren'. Vader Frans zette als eerste de sporen uit, daarna volgden zijn zonen Jan, Harrie en Fons. Tot ca. 14.00 uur schoten ze hun kruit (pijlen). Daarna moesten ze naar het lof dat om 14.30 uur begon. Tot aan de kerk discussieerden ze over de behaalde punten en de kansen die onbenut waren gebleven.

De laatste jaren van Door Reijnen

In 1953 had de bijna 73-jarige Door bijna 30 jaar het bedrijf gerund. Ze ging bij haar dochter Nellie en Paul Kuijpers in Helmond wonen. Later verhuisde Door naar haar jongste dochter Toos en man Wim Wasser in een nieuwe woning in Deurne. Hier woonde ze tot aan haar dood. Het huis werd een verzamelplek van de familie die moeder kwamen bezoeken.

► Een foto uit 1963. Staand v.l.n.r.: Gabriël; Toos; Godelieve; Odeke; Zus; Jo; Jas; Dorothé; Paul Kuijpers. Voor v.l.n.r.: gehurkt Nellie voor haar Maria; Door; Lydia; Roeland.

► Een familiebijeenkomst in Deurne 1967.
V.l.n.r.: Zus; Door; Toos. Godfried de tweede
zoon van Toos, trekt een olijk gezicht.

Door overleed op vrijdag 17 januari 1969 op 88-jarige leeftijd in het Sint Josephziekenhuis aan de Kruisstraat in Deurne, na te zijn bediend. Ze werd net als Tien in De Rips begraven. Haar begrafenis was op dinsdag 21 januari 1969. De koffietafel werd geserveerd in het restaurant van Arie en Joke van Dijk-de Kleijn.

†

Ter nagedachtenis aan

THEODORA ANNA REIJNEN

weduwe van

MARTINUS VAN DE VEN

Zij werd geboren te Beers op 28 oktober 1880.

Zij overleed, na gesterkt te zijn door de heilige sacramenten van het levensafscheid, op 17 januari 1969 in het ziekenhuis van Deurne, de gemeente waar zij haar laatste levensjaren heeft doorgebracht, maar zij werd te rusten gelegd in De Rips, waar op 21 januari 1969 haar uitvaart plaats vond.

De Schepper bouwt onophoudelijk voort aan de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, waar God, naar Johannes' woord, onder de mensen zal wonen en waar dan alle tranen zullen zijn afgewist, omdat de dood er niet meer zal zijn en dus ook geen rouw meer en geen geweef of smart, aangezien dan al het oude voorbij zal zijn. God werkt niet alleen aan de voltooiing van Zijn schepping. Hij laat Zich daarbij helpen door mensen, door alle mensen, maar vooral toch door diegenen onder hen, die toegankelijk zijn voor het Geloof en Zijn Genade.

Welnu, zo'n mens was Oma.

Zij schroomde niet om terwille van haar kinderen, toen zij al op het middelpunt van haar leven gekomen was, weg te trekken uit haar jeugdland bij de Maas naar de pas ontgonnen streek van De Rips, waar zij al haar ondernemingszin tot gelding kon brengen, waar zij een haast onnavolgbare toewijding aan de dag legde, waar zij alle tegenslag onschokbaar opving en de voorspoed dankbaar maar bescheiden aanvaardde.

Het is tot ons wezijn geweest, dat zij een zo hoge ouderdom bereikte, want wij hebben tot op de laatste dag van haar kunnen leren: hoe zij hield van het leven, maar het in gelovige berusting afstond, toen zij rijp was voor de dood.

En zeker had zij in haar stil gevallen hart ons allen geborgen, maar toch vooral de zoon die ver weg onvindbaar bleef en de andere die haar vredige overgang naar het Licht niet kon aanschouwen, omdat hij ziek was. Zij heeft alles aanvaard, wetend, dat nu God Zelf haar zorgen ging overnemen.

En haar laatste, gebrekkig gestamelde woorden waren, terecht, voor Toosje en Wim, die haar in haar hoge ouderdom hebben geschraagd en met zorgen omringd, zoals goede kinderen doen. In huif huis heeft zij de kinderen van haar kinderen gezien tot in het derde en vierde geslacht.

Heer van het Leven, heb dank ervoor, dat Gij ons deze edele moeder gegeven en zo lang gelaten hebt. Beveel uw Engelen, haar bij de hand te nemen en in Uw Paradijs te brengen, bij Vader.

▲ Uit de tekst op het bidprentje van Door Reijnen blijkt dat zij de drijvende kracht was achter de zaak. Door haar ondernemingszin werd het hotel-café een succes. Voorts werd de schaduwzijde van het leven van Door belicht: zoals haar zoon Noud die al sinds 1963 onvindbaar was. Ook om haar zoon Jas maakte ze zich veel zorgen omdat hij al sinds eind 1968 in het ziekenhuis lag met het syndroom van Guillain-Barré.

<https://www.blikkenemmer.nl/bid/nl/index.html>

Verkoop horecazaak aan Van Dijck's Limonades uit Helmond

Tweeëneenhalf jaar na zijn terugkeer in De Rips werd Jas van de Ven commercieel directeur van een machinefabriek in Weert. Hij verkocht op 1 maart 1956 de horecazaak aan Van Dijck's Limonades te Helmond en verhuisde met zijn gezin naar Weert. De familie Van de Ven nam na bijna 33 jaar afscheid van hun pand in De Rips.

Van Dijck's Limonades verhuurde het pand op 14 maart 1956 aan het echtpaar Wim en Francien van Dijk-van Zantvoort uit Helmond. Wim en Francien namen de leegstaande bakkerij, die de voetballers van Fiducia hadden gebruikt als omkleedruimte, in gebruik als opslag. De leegstaande levensmiddelenwinkel werd een slijterij. Later werd de slijterij de eerste friture in het dorp.

In de tijd van Van Dijk-Van Zantvoort zochten veel dorpsbewoners hun vertier in het gezellige café. Op zondag na de hoogmis dronken burgers en boeren er hun borreltjes die vooraf al werden klaargezet. In het restaurant specialiseerden Francien en zoon Arie van Dijk zich in wildschotels. Ze kregen hiermee enige bekendheid in de streek. Ook de hotelkamers kenden een goede bezetting. Na 20.00 uur had aanmelden geen zin want dan zaten ze stevast vol.

Het pand en de bedrijvigheid eromheen waren de volgende 17,5 jaar beeldbepalend voor het dorp. In die tijd bracht Van Dijck's Limonades het pand in oorspronkelijke staat terug. Ze sloopten het houten bushok aan het café en de bergplaats aan de winkel en de bakkerij. Ze verwijderden de klimplanten tegen de gevels en schilderden het gebouw wit. Aan de voorzijde lieten ze een scheidingsmuurtje metselen met zeven kolommen waarop ze vijf lantaarns plaatsten. Binnen het muurtje kwam een terras.

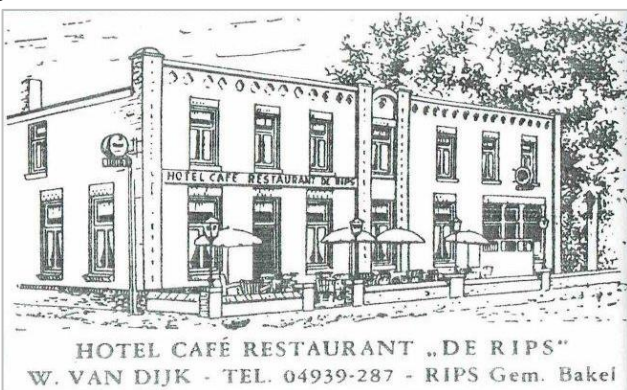
▲ *Het pand in eigendom van Van Dijck's Limonades te Helmond. Echtpaar Wim en Francien van Dijk-van Zantvoort uit Helmond huurden Hotel-café-restaurant „De Rips”. Links geparkeerd de Amerikaanse Ford Fairlane uit 1957 van Marinus van de Vondervoort. Deze werd in 1960 op de kruising total-loss gereden. Marinus raakte zwaargewond en lag maanden in het ziekenhuis. Achter het pand nog de maalderij en de houten maaltoren die Jas in 1936 had gebouwd en eind 1949 aan Toon Gerrits had verkocht. Rechts voor de winkel de witte ijscobak. Bron: Piet van den Broek, Venray, 1958.*

▲ V.l.n.r.: Mina de Kleijn-Hendriks; Francien van Dijk-van Zantvoort; Wim van Dijk; Arie van Dijk; Joke van Dijk-de Kleijn. Bron: Familie Van Dijk-de Kleijn.

Zoon Arie van Dijk trouwde op 21 april 1964 met zijn overbuurmeisje Joke de Kleijn. Na hun huwelijk werd, in overleg met Van Dijk's Limonades, binnen een flinke verbouwing uitgevoerd door Mies van de Weijer uit Milheeze. De friture werd bij het restaurant getrokken en binnen kwamen de toiletten. Totdan moesten gasten altijd buitenom naar het toilet in de achterbouw te gaan.

In 1966 namen Arie en Joke het bedrijf van Wim en Francien van Dijk-van Zantvoort over. Wim en Francien bleven boven de vroegere winkel wonen. Arie en Joke en hun twee kinderen woonden boven het café. Er waren negen kamers, zeven aan de voorzijde en twee aan de achterzijde. Aan de achterkant was ook een badkamer voor gezamenlijk gebruik.

◀ Suikerzakje en ▶ lepeltje met beeltenis van het pand. Bron: Jo Willems-Peters.

◀ Leden van de biljartclub Van den Band in 1968. V.l.n.r. zittend aan de bar: Harrie van der Heijden; Frans van de Mortel; Wim Beckers; Theo van Bakel; Jan van Leuken; Arie van Dijk; Tien van Bakel; Wim van Dijk. Staand v.l.n.r.: Jan Tuitelaars; Mies Cornelissen; Sjef Seijkens. Bron: D'n Blikken Emmer.

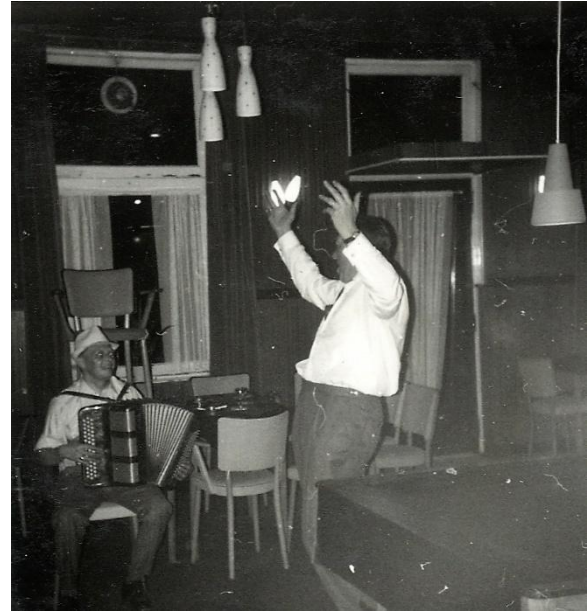
► Wim van Dijk (links) won een prijs bij de biljartclub Van den Band. Deze wordt opgespeld door Sjef Seijkens. De biljartclub was door Wim van Dijk opgericht en had in het café hun thuishonk. Bron: D'n Blikken Emmer.

▲ ► Wim van Dijk speldt een prijs op bij Jan Tuitelaars die jarenlang de bekende ober was in hotel-café De Rips. Ook Jan van Leuken, van het kippenhandelsbedrijf in De Rips, kreeg bloemen van de club. Bron: D'n Blikken Emmer.

Arie was gastheer en hield achter de bar de touwtjes in handen terwijl Joke kookte en assisteerde in het café. Ze waren een goede combinatie want het restaurant was in trek. Tijdens de drijfjachten op de Stippelberg zorgden zij voor het traditionele borreltje en erwtensoep. Met klem werd dan afgesproken niet meer dan één borrel te drinken; er moest immers nog worden geschoten. Na de jacht werd het wild uitgestald achter het café, soms wel 125 stuks. Voor veel jagers en andere liefhebbers van wild was het restaurant een geliefde plek om uit eten te gaan.

▲ ► 1970. Arie van Dijk speelt accordeon in zijn café en zijn echtgenote Joke de Kleijn staat naast hem. Bron: D'n Blikken Emmer.

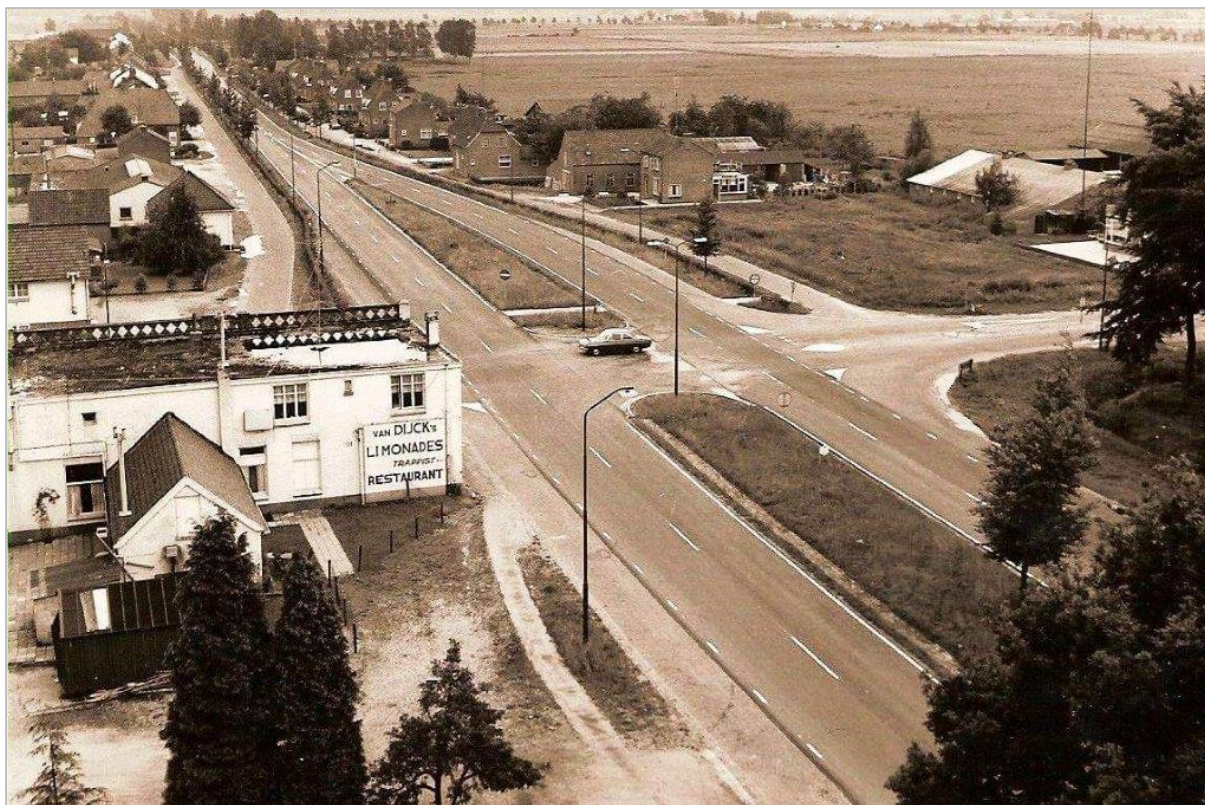
▲ Het wild wordt na een jachtpartij achter het café uitgestald. Laatste man in de rij is Piet de Bruijn. Bron: Piet de Bruijn.

Afbraak van hotel-café

In 1923 met de bouw van het hotel-café lag het gebouw dicht bij het kruispunt richting Venray en Elsendorp en de dorpen Oploo/Milheeze. Tot 1955 was de weg richting Venray een zandweg. Met de verharding van deze weg werden meteen twee parallelwegen in het dorp aangelegd. En bij het kruispunt werd de weg een stuk verdubbeld met een groenstrook in het midden.

In die periode was dit de vrijwel de enige doorgaande weg van Noord-Brabant naar het zuiden van Limburg.¹⁴ Met als gevolg dat deze weg na de verharding steeds drukker werd met doorgaand verkeer. Na verloop van tijd werd deze weg belangrijker dan de weg Oploo-Milheeze die tot die tijd een voorrangsweg was.

In 1960 werd de voorrangsregeling gewijzigd. Voortaan had de Middenpeelweg voorrang op de weg Oploo-Milheeze. Dit werd met veel borden aangegeven maar leidde de eerste tijd tot verwarring en vele ongelukken. Een van de eerste zware ongelukken was met Marinus Vondervoort. Hij kwam met zijn auto rond een uur 's nachts vanaf Elsendorp gereden en stak de kruising over. Op datzelfde moment stak een van Oploo komende vrachtauto over, de chauffeur dacht dat hij nog voorrang had. Met gevolg een frontale botsing en Marinus zwaargewond en zijn auto total loss. Ook daarna gebeurde er bijna wekelijks wel een ongeluk en soms met dodelijke afloop. De kranten stonden er vol van. De Ripse kruising werd in de pers en de volksmond het dodenkruispunt genoemd. Arie van Dijk zei hierover: "Ik ging voor geen duizend gulden voor op het terras zitten."

▲ Foto met reclamebord van Van Dijk's Limonades aan de achterzijde van het pand. Foto gemaakt vanuit de graansilo van Gerrits. Bron: Ansichtkaart.

¹⁴ Al in de jaren zestig werd er gesproken over een snelwegverbinding langs de steden Nijmegen, Venlo en Roermond. Deze zogenoemde *ruggengraat* van Limburg (de huidige snelweg A73) moest voor een snelle noord-zuidverbinding gaan zorgen en de bestaande doorgaande wegen ontlasten. (Bron: Wikipedia.)

◀ Een foto van het derde ongeluk van die week 19 juli 1965. Foto van P. van de Meulenhof. Bron: Archief Gemert Bakel LVK_4032.

► Bericht van aanleg knipperlichten in Helmonds Dagblad 4 november 1971. Foto P. van de Meulenhof Archief Gemert Bakel, LVK_1161.

Op het kruispunt en de doorgaande Middenpeelweg tussen De Rips en Elsendorp gebeurden in de jaren 1970 /1971 meerdere zware ongelukken waarvan enkele met dodelijke afloop. Al deze ongelukken maakten de Ripse inwoners zeer bezorgd. Zij vreesden voor de veiligheid van hun kinderen die dagelijks over deze weg fietsen. De provincie van Noord-Brabant besloot in eerste instantie het kruispunt te beveiligen met knipperlichten en aflopende snelheidsbeperking. Maar deze bleken niet voldoende om ernstige ongelukken te voorkomen.

Ter verbetering van de verkeersveiligheid van het kruispunt was de Provincie al enkele jaren in onderhandeling met Van Dijk om het hotel-café aan te kopen en daarna af te breken. In april 1973 werd het prestigieuze pand aangekocht.¹⁵ Men dacht in eerste instantie dat het nog een jaar zou duren voordat alles rond was. Maar plotseling ging alles in een stroomversnelling. Arie en Joke van Dijk-de Kleijn konden een soortelijke uitspanning beginnen in Ysselsteyn. Met hen werd een financiële regeling getroffen en in juli verhuisde het echtpaar al naar Ysselsteyn. Hun nieuwe zaak werd al in augustus geopend. Wim en Francien van Dijk-van Zantvoort verhuisden naar Helmond.

¹⁵ Bericht in Helmonds Dagblad van 4 april 1973.

Met de afbraak van het hotel werd in augustus gestart. Met de verdwijning van dit markante gebouw werd min of meer het hart uit De Rips getrokken.

▲ Een van de laatste foto's van het hotel-café-restaurant „De Rips”. Foto P. van de Meulenhof 4 april 1973.

◀ Bericht in Helmonds Dagblad van 8 augustus 1973 van de sloop Hotel-café-restaurant De Rips. Foto P. van de Meulenhof, Archief Gemert Bakel LVK_4497.

▲ *Het kruispunt na de afbraak van het prestigieuze hotel/café De Rips.*

De sloop ten spijt: het Ripse kruispunt bleef gevaarlijk. Op 21 november 1979 gebeurde er een dramatisch ongeluk. Vier leerling-verpleegkundigen van een verpleeghuis in Groesbeek (GD) vonden er de dood, een vijfde verpleegkundige raakte zwaargewond.

▲ *Het kruispunt werd pas veilig toen in 1999 de rotonde werd aangelegd. Bron: Google-website.*

Bronnen:

Edwin van de Ven, verzamelde genealogische gegevens van familie Van de Ven periode 1485 - heden.

Bernard Ploegmakers Hannie Ploegmakers, 100 Jaar De Rips. Uit het goede hout gesneden 2021

Winkelmolen Jan, 'Bai ons *hébbe ze 'm gaër*'.

Archief Gemert-Bakel, AB.002 bouwvergunningen

Archief BHIC Den Bosch, 1192a Kamer van Koophandel voor Zuidoost Brabant in Eindhoven Handelsregister, 11085 Café De Rips opgeheven 10 augustus 1973

Bibliotheek Helmond, verfilmde krant Helmonds Dagblad, jaren 1972 en 1973.

Foto's zonder bronvermelding zijn verzameld door Edwin van de Ven.

Deze nieuwsbrief kwam
tot stand m.m.v.

Bernard Ploegmakers
☎ 0623901706
bploegmakers@hetnet.nl

Hannie Ploegmakers
☎ 0614911623

Secretariaat:

T.E.W. Brouwers
Paterslaan 12
5764PV De Rips

0493-599485
tewbrouwers55@gmail.com

Het lidmaatschap
bedraagt € 15,- per jaar
over te maken op
rekening nr.
NL24RABO0136131654
t.n.v. Heemkundekring
D 'n Blikken Emmer
o.v.v. naam en
emailadres